

İslâm İle Müslümanlık Arasındaki Farklar Nelerdir.



Feriduddin AYDIN
feriduddin@gmail.com

دار العبر للطباعة والنشر
Al-Ibar Publishing
İstanbul-2018

İslâm İle Müslümanlık Arasındaki Farklar Nelerdir?

Bu soru, İslâm hakkında hemen hiçbir bilgiye sahip bulunmayan bir Müslüman tarafından ancak yöneltilebilir. Günümüz Türkiye'sinde bu soruya doyurucu yanıtlar verebilecek insan sayısı da çok azdır. Ancak yapılacak anketlerle, ciddi araştırmalarla ve meydan çalışmalarıyla bu soruya cevaplar bulunabilir. Nitekim aşağıda bu soruya verilecek sınırlı cevaplar bile *bu iki din arasındaki farkları* açık şekilde ortaya koyacaktır.

İlginçtir ki Türk insanı, eskiden beri **İslâm** ile **Müslümanlığın** aynı şey olduğuna inanmış, daha doğrusu inandırılmıştır. Fakat bu konuda hissedilir bir çeşit takiiyenin varlığı da muhtemeldir. Çünkü yüzyıllardır *-İçyüzünün halktan gizlendiğini farz etsek bile-* **Müslümanlık**, aslında İslâm'dan alınmış bir intikam hareketinin adıdır. Bu harekette, *-büyük olasılıkla-* İranlılardan vaktiyle ilham alınmış ve hikmete aykırı surette sunulan İslâm, tepkiyle karşılanarak daha ilk günlerde süratle revize edilmiştir. Böylece üretilen Müslümanlık, «**Arap İslâm'ı**»'ndan ve «**Fars Moselmânîliği**»'nden soyutlanmıştır. Sonuç olarak denebilir ki Türkistan'ın Milâdî 707'den itibaren «*Araplar tarafından işgaline tepki olarak!*» Müslümanlık, bir «**Millî Türk Dini**» kisvesinde şekillendirmiştir.

Bu tarihi olayın arka planı oldukça önemlidir. Unutmamak gerekir ki Müslümanlık, temelde Farsların 1400 yıl önce kurgulayıp başlattıkları bir projedir. Daha sonra Türklerin *-kendi milliyetleri doğrultusunda-* bu projeye sağladıkları katkı büyük olmuştur. Müslümanlığın İslâm demek olduğu, ya da bu iki ismin aynı anlama geldiği yolundaki kanı, *-«Horasan Erenleri» sıfatıyla görevlendirilen -Haytala rahipleri* aracılığıyla ve yüzyılların akışı içinde *-Türk toplulukları arasında-* yaygınlaştırılmıştır. Yüzyıllar alan bu çalışma, «**Hâcegân**» adı altında meşrulaştırılan bir kriptu sûfi ekip tarafından ilk önce organize edilmiştir. Bu hareketin örtülü yüzü günümüze kadar aydınlatılamamıştır. İlim adamları tarafından iz sürülerek elde edilmiş bulgular bu gerçeği teyit etmektedir.

İslâm ile Müslümanlık kavramlarının, *(daha doğrusu bu iki ayrı dinin)* birbiriyle ilişkilendirilmesi *-tarihin akışı içinde-* inançlar arası çatışmalara ve büyük talihsizliklere yol açmıştır. Nitekim günümüzde *(sadece Türkiye'de değil, aynı zamanda bütün Ortadoğu'da)* yaşanmakta olan ve artık çözümü imkânsız hale gelen din ve düşünce anarşisi bu gerçeği kanıtlamaktadır. Bu problemin, *-kuşkusuz-* tarihsel, sosyal ve kültürel birçok nedeni vardır; aynı zamanda bu sorun, toplumun tarih boyunca siyasal ve sosyal alanda bocalamasına, zaman zaman çözülmesine ve gerilemesine de neden olmuştur. Dolayısıyla bu iki kavram *(daha doğrusu, bu iki din)* arasındaki farkları ortaya koymak, bu spekülâtif ilişkilendirmede gizlenen sırları ifşa etmeye ve konuyu gündeme taşımaya yarayabilir. Aynı zamanda, *-mevcut din ve düşünce anarşisine son vermek amacıyla-* muhtemelen ileride harcanacak çabalara zemin hazırlayabilir.

İslâm hiç şüphesiz, çok muhkem disiplinleri olan evrensel bir hayat nizamıdır. Vahye dayalı bir İlâhî rejimdir. Büyük bir sorumlulukla belirtmek gerekir ki İslâm; -*günümüz toplumlarının yoz ve ilkel tasavvurundaki «mabed-mezarlık dini» değil*- tam tersine, kendi terminolojisindeki tanımıyla tüm hayatı kuşatan bir **din** ve yaşam düzenidir; bir yasalar külliyyâtıdır. Bu nedenle İslâm'ı Müslümanlığın karambolünde fark edebilmek için aşağıdaki karşılaştırmaları dikkatle ve ciddiyetle incelemek gerekir. Bunları bilimsel bir tertip içinde izleyebilmek için mukayese işlemi, konuların önem derecelerine ve ilgilerine göre -*özetlenerek*- sıralanmıştır.

1) Her şeyden önce İslâm Tevhid dinidir (*Allah'ın birliğine iman etme esasına dayanır*). Bu dinin adı sadece **İslâm**'dır¹, **Müslümanlık** değildir. İnsanlık tarihi boyunca Allah'ın gönderdiği bütün elçiler, insanları (*Müslümanlığa değil*) İslâm'a davet etmişlerdir. Bu gerçeğin, Kur'ân-ı Kerîm'in birçok yerinde güçlü kanıtları vardır.² Bu da Müslümanlığın asla İslâm demek olmadığını gösteren en güçlü delillerden biridir.

Müslümanlık ise İslâm'ın tam tersine: **çok tanrılı mistik, kurgusal ve milli bir dindir**. Müslümanlar, her ne kadar «*Allah'tan başka ilâhlara da tapıyoruz*» demiyor iseler de -*herkes tarafından*- kolayca sezinlenemeyecek hilelere başvurarak çok tanrılı olduklarına ilişkin inançlarını sürdürmektedirler. Nitekim ölmüş insana ilişkin birçok inançları bu gerçeği deşifre etmektedir.

2) İslâm, güçlü ve köklü bir kaynağa dayanmaktadır: **Vahiy الوحي**. Bu kavram, -*metafizik bir anlam taşıdığı ve yüksek bir kültüre hitap ettiği için*- **mü'min-müslimlerin aksine**, Müslümanlar tarafından algılanamamaktadır. Çağımızdaki Müslümanlar, -*günümüzde, bilim ve teknolojiye yaşanan dev hamlelere, baş döndürücü değişim, gelişim ve açılımlara tanık olmalarına rağmen*- bu sorunu aşamamaktadırlar. Kaldı ki bin yıl önce bozkırlarda göçebe olarak yaşayan kalabalıkların -*asırlar boyu*- **vahiy** sözcüğünü bir kez bile duymamış oldukları kuvvetle muhtemeldir.

Müslümanlığa gelince o, böyle güçlü bir kaynaktan yoksundur. Tam tersine, -*çok kere ifade edildiği gibi*-; başta İslâm olmak üzere birçok din ve düşünceden beslenerek yapılandırılmış **senkretik** ve mistik bir yapıdır. Bu dinsel kurumun, İslâm'dan aşırı şekilde beslenmiş olması, günümüzde büyük sorunlara yol açmıştır. **Hint dinlerinden, Şamanlıktan, Zerdüştilikten, Yahudilikten, Hristiyanlıktan ve geleneklerden** birçok inanış, ritüel, dua ve ibadet şekilleri devralan Müslümanlık, dıştan örtüldüğü -*namaz, oruç, hac, zekât ve kurban gibi ibadetlerden oluşan*- masum bir perde arkasında, -*ne ilginçtir ki*- Türkiye toplumuna İslâm kisvesi içinde yansımaktadır.

¹ Bkz. Gerçek şudur ki Allah'ın din İslâm'dır. Âl-i İmrân/19. إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ.

² Bkz.: Hz. Nuh diyor: Müslimlerden olmam için bana emredildi. يُنُوحُ/72; Musa kavmine dedi ki: Ey halkım! Eğer Allah'a iman ettiyseniz Ona tevekkül ediniz eğer Müslimlerseniz. مُوسَى/184; Hz. İbrahim'e Rabbi İslâm'a gir deyince, Alemlerin Rabbine teslim oldum, dedi. İBRAHİM/131; Hz. Yakub çocuklarına diyorlar ki: ancak müslimler olarak ölünüz. YAKUB/132; Hz. Yakub'un çocukları şöyle cevap veriyor: bir tek ilâh olan senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın da ilâhı olan ilâh'a ancak ibadet ederiz, O'na teslim olmuşuzdur. YAKUB/133; Havariler şöyle dediler: Allah'a iman ettik ve şahit ol ki biz Müslimleriz. MATTÂ/23; Ehl-i Kitaptan bir grup Kur'ân'ı dinleyince şöyle dediler: İMANA GELİNİZ. İMAN/2.

3) İslâm, (*sosyal hayatta kişinin tüm davranış biçimlerinde yansıyabilen*) kesin bir bütünlüğe sahiptir. Bu bütünlük; -Kur'ân ve Sünnet ölçütlerinden yola çıkılarak- selef döneminde, ilk müçtehidler tarafından -görüş birliği ile- tespit edilmiş- dokuz farklı hükümle ifade edilir. Bunlara «*Ef'âl-i mükellefîn hükümleri المكلفين أحكام أفعال*»³ adı verilmiştir. Bunlar insanın her davranış biçimini yargılamada belirleyen dokuz kavramdan oluşur; **İslâm Yöntem Bilimi**'nde temel bir yasadır. Buna göre bir insan, hayatı boyunca ne yapıyor olursa olsun, dokuz farklı davranış biçiminden -mutlak surette- birini işler ve -biraz önce söz konusu olan- hükümlerden birine muhatap olur. Sorumluluk bu suretle tespit edilir.

Bu kavramların Müslümanlıkla hiçbir alâkası yoktur. İslâm'dan devşirilerek Müslümanlığa mal edilmiş olmasına rağmen milyonlarca Müslüman bu yasadan habersizdir ve milyonlarca Müslüman bu yasaı her gün pervasızca çiğnemektedir. Bu yasa, Kur'ân-ı Kerim'de, başta **Nahl Suresi**'nin 116'ıncı âyet-i kerimesi⁴ olmak üzere, Kitap ve Sünnetin bütünlüğünden gücünü almaktadır.

Müslümanlığa gelince; bu dinin hiçbir sınırı yoktur. Başta din adamları olmak üzere hemen her kes -*aklına estiği gibi*- Müslümanlığa bir inanç, bir ritüel, bir ibadet biçimi ekleyebilir. *Örneğin; Delâil-i Hayrât gibi, Cevşen gibi, Salat-ı Tefrîciye* gibi bir duayı okumakta beis görmeyebilir. Bunun sayılamayacak kadar örnekleri vardır. Bu da Müslümanlık için bir bütünlüğün söz konusu olmadığını gösterir.

4) İslâm'da (*anayasal mahiyette*) kanun koymak Allah'a aittir. Kur'ân-ı Kerim'de, bu temel yasaya dayanak oluşturan birçok âyet-i Kerime vardır⁵. Müslümanlıkta ise anayasalar, siyaset adamları tarafından, ya da onların oluşturdukları meclisler ve komisyonlar tarafından kararlaştırılır. Müslümanlığın -*aslında İslâm'la hiçbir ilişkisinin bulunmadığını kanıtlayan*- en çarpıcı özelliği budur.

5) İslâm'da ibadet ve dua, belli bir sisteme bağlanmıştır. Bu sistemin adı «**Tevqifiyye**»'dir. Anlamı şudur: hiç kimse, Kur'an ve Sünnetle belirlenmiş olan ibadet ve dualardan başka herhangi bir şekilde ibadet yapamaz, dua edemez. Aksini yapanlar sonuçlarına katlanacaklardır!⁶

Müslümanlıkta ise -*biraz önce verilen örneklerde olduğu gibi*- tarih boyunca «**evrâd**» ve «**ezkâr**» adı altında rastgele çeşitli dua ve ibadet şekilleri düzenlenmiştir. Bunların birçoğu kitaplaştırılmış, ayrıca bu amaçla «**tarikât**» adı altında mistik örgütler kurulmuş, ayinler düzenlenmiştir. Bazı tarikatlarda bu ayin ve ritüeller, (*örneğin; Nakşbendîlikte*) karanlık ortamda ve sessizce icra edilir. *Kâdirîlik, Rûfâîlik ve Mevlevîlikte* ise folklorik mahiyette danslı müzikli şekilde sahnelenir. İslâm'a tamamen yabancı olan bu ibadet ve dua biçimlerinin oluşturduğu güçlü kanıtlar, aslında Müslümanların -*açıkça söylemiyor olsalar bile*- İslâm'a geçit vermemek için-

³Her mükellef insanın, tüm davranış biçimlerinin tabi olduğu şer'î hükümler şunlardır: **farz, vacib, sünnet, müstehab, mübah, haram, mekruh, sahih, batıl**.

⁴Bkz. 116: النحل. وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السُّنَنُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتُرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُلَاحِظُونَ. Ayetin Meâli: «Aklınıza esen yalanı uydurup, "Şu helaldir ve bu haramdır" demeyin... Çünkü Allah'a iftira atmış olursunuz! Gerçek şu ki, Allah adına yalan uyduranlar kurtulmazlar!»

⁵Bkz. en-Nisa/59; El-Maide/50; el-En'âm/57; Yusuf/40; eş-Şûrâ/10

⁶Bu sonuçların ne olduğunu merak edenler, (*akademisyenlerden ya da hocalardan değil*), âlimlerden yardım alabilirler.

bilinçaltı- büyük engeller ördüklerini ortaya koymaktadır. Başlı başına bu gerçek bile Müslümanlığın İslâm'dan tamamen ayrı bir din olduğunu göstermektedir.

6) İslâm, gerçekçi ve sarîh bir niteliğe sahiptir. Dolayısıyla İslâm'da gizemlilik yoktur; ruhbanîyet yoktur; ruhban sınıfı (*yani din adamı sınıfı*) yoktur; dinselîliğe özgü kıyafet ve üniformalar yoktur; imtiyazlı sınıflar yoktur...

Müslümanlıkta ise bunların hepsi vardır. Müslümanlıktaki gizemliliğin kaynağı Tasavvufur. Çeşitli dinlerden beslenen **tasavvuf** (*bâtınîlik*) ya da **misticizm**, bir sırlar felsefesidir. Yahudiliğin **Kabala** öğretisinden, Hristiyanlıktan ve özellikle Hint dinlerinden: **vahdet-i vücûd** (*panteizm*), **fenâfillâh** (*nirvana*) ve **beka billâh** (*tanrılaşma*) gibi birçok inanışın Müslümanlığa akışını tasavvuf sağlamıştır. Bu nedenle tasavvufa, mü'minler tarafından «İblisin elsefesi» adı verilmiştir.

Müslümanlıkta, -aynen *Yahudilikte*, *Hristiyanlıkta* ve *Budizm*'de olduğu gibi- bir ruhban sınıfı vardır. Bu sınıftan olanlar, -büyük ihtimalle *Hinduizm*'in esintilerini taşıyan, ancak evrim geçirerek şekil değiştirmiş olan- sarık ve cübbe giyerler. Resmi din adamlarıyla birlikte, medrese ve Kur'ân kursu hocaları, bazı ilâhiyâtçı «akademisyenler», tarikat şeyhleri, üfürükçüler, muskacılar, rüya tabircileri ve medyumlardan oluşan ruhban sınıfı, özellikle İslâm'ın Türkiye toplumuna sıçramasını önlemeye çalışmakta, Müslümanlığı ayakta tutmak için çeşitli spekülâtif faaliyetlerde bulunmaktadır.

İslâm ile Müslümanlık arasındaki farklar, yukarıdaki açıklamalarla elbette ki sınırlı değildir. Bunlar, -*bu iki din arasındaki derin uçurum hakkında sadece bir fikir vermesi için sunulmuş*- oldukça kısa bir özetten ibaret örneklemelerdir.

Müslümanlık ile İslâm arasında (*göze çarpmaz gibi duran*) kalın duvarın fotoğrafını netleştirmek için aslında Müslümanların kullandığı çok önemli bir parolaya -*bu ilgiyle*- işaret etmek gerekir: «**Elhamdülillâh ben Müslümanım**»! Evet Müslümanlar, herhangi bir münasebetle dinsel aidiyetlerini bu hileli parola ile dile getirirler. Bu paroladaki sır, -*muhatap üzerinde İslâm ile Müslümanlığın aynı şey olduğu izlenimini uyandırmaya dönük*- bir hiledir.

Dikkat edilecek olursa -*toplumda artık bir huy haline gelmiş olan*- bu hile sebebiyledir ki hiçbir Müslüman «**Elhamdülillâh ben Müslimim**, ya da **müslimeyim**» demez. Halbuki Müslümanlar da aynen mü'minler gibi, İslâm'ın dışındaki dinlere bağlı olanlar için «**gayri müslim**» nitelemesini kullanırlar. Bu nitelemenin tam tersi ise «**müslim**»'dir. Buna rağmen (*gerçek anlamda İslâm'a değil*), din olarak Müslümanlığa bağlı olduklarından, aidiyetlerini «**müslim**» değil, «**müslüman**» şeklinden ifade ederler. Dinsel aidiyetini «**ben müslimim**» demek yerine neden «**ben Müslümanım**» şeklinde ifade ettiğini, bir Müslümana sormayı eğer göze alabilirseniz, «*eski köye yeni adet mi!*» diye onun size şiddetle tepki gösterdiğini göreceksiniz. Çünkü Müslümanlık «**Atalar Dini**»'dir, kutsaldır, vazgeçilmezdir. Bu ilkeliğe ve barındırdığı hilelere birçok ayet-i Kerimede yer verilmiştir.⁷

⁷ Bkz. «Kendilerine, “Allah'ın indirdiğine uyun” denildiği zaman, “Hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız” derler. Şeytan, kendilerini cehennem azabına çağırıyor olsa da mı? وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا Lokman/21; Onlara, “Allah'ın indirdiğine uyun!” denildiğinde, “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yola) uyarız!” derler. Peki ama, ataları bir şey anlamayan, doğru yolu bulamayan kimseler olsalar da mı (onların yoluna uyacaklar)? وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ EI-Bakara/170.

İşte bu hile, Müslümanları deşifre etmekte, aynı zamanda **Müslümanlık** ile **İslâm**'ın, -*aralarında hiçbir alaka bulunmayan*- iki ayrı din olduğunu da kanıtlamaktadır!

